O pobožnosti k Nepoškvrnenej

sv. Maximilián Kolbe

21. mája 2023 *Cirkev*

Všetci záhradníci sveta, aj tu u nás v Niepokalanowe, čistia, klčujú záhrady, sejú kvety alebo zeleninu. Ako som už kedysi spomenul, aj my sme povinní neprestajne vytrhávať a vyhadzovať burinu zo svojej duše, aby v máji už rozkvitli voňavé kvety. Ako vytrhávať a čo vytrhávať, to vieme veľmi dobre. Každý deň si robíme spytovanie svedomia – všeobecné i podrobné, a tak vidíme, aká burina prekáža v našej duši. A táto burina je rôzna. (...)

Ilustračný obrázok, zdroj: picryl.com

Vo Svätom písme je napísané, že spravodlivý padá sedemkrát denne (por. Prís 24,16), čiže túto burinu musíme vytrhávať po celý život.

Ale neustále vytrhávať a vyhadzovať nestačí. Je potrebné kvety zasiať, aby vyrástli a zakvitli. K tomu, aby kvietok rástol, je potrebné slnko, rosa. Ak bude slnko a rosa chýbať, kvet nevyrastie. Ak je v izbe prirodzené svetlo, vidíme, že vzduch je veľmi čistý. Ale keď naň dopadne slnečný lúč, všimneme si, že vo vzduchu je nespočetné množstvo prachu. Tak isto aj v duši – keď má veľa Božieho svetla, vidí čoraz lepšie tento prach, ktorý ju zasýpa.

S dušou je to teda tak isto. Aby mohla duchovne rásť, musí ju zohrievať slnko a musí mať rosu milosti. A tým slnkom a tou rosou nie je nik iný, iba Nepoškvrnená a iba Ona, lebo Ona je Prostrednicou všetkých milostí. Nie každý to môže pochopiť, lebo sa mu zdá, že medzi Pánom Ježišom a Božou Matkou je rozdiel, že Pán Ježiš je na jednom konci a Matka Božia na druhom. A že keď sa bude so všetkým obracať na Pannu Máriu, tak Pánu Ježišovi preukáže menej úcty. Takéto chápanie je mylné, lebo Pán Ježiš je v Nepoškvrnenej vteleným Bohom.

Všetko pochádza od Otca skrze Syna a Ducha. A keď vravíme, že Pán Ježiš je vteleným Bohom v Nepoškvrnenej, tak prakticky môžeme to isté povedať vo vzťahu k Duchu Svätému. A ako všetko pochádza od Otca skrze Syna a Ducha, tak sa všetko k Otcovi vracia v opačnom smere.

To je tajomstvo, ktoré prevyšuje náš rozum, preto ho nemôžeme pochopiť. Z kníh sa ho nenaučíme, iba na kolenách. Občas aj spisovatelia majú problém a pomýlia sa, keď rozlišujú, ako by boli rozdelení Pán Ježiš a Matka Božia. A je tomu tak preto, lebo nepoznajú Božiu Matku.

Výraz Matka Božia sa skladá z dvoch slov: „Matka“ a „Božia“. Preto aby sme pochopili, kým je Ona, musíme pochopiť Boha, čo je nemožné pre náš obmedzený rozum. Vieme veľmi dobre, že cieľom každej pobožnosti je Pán Boh. Tak aj mariánska zbožnosť, pobožnosť k Nepoškvrnenej, je prostriedkom vedúcim k cieľu. Pána Ježiša máme hľadať skrze Ňu a nie inde, ako v Nej. Z jedného prechádzame do druhého a nie z jedného k druhému.

Aby v duši zakvitli kvety, musí byť ohrievaná svetlom Nepoškvrnenej. Tak ako dieťa inštinktívne chápe, že pri matke bude rásť, že musí prijímať pokrm z jej pŕs, aby mohlo žiť, tak aj duša nevyrastie inak, iba pri Božej Matke.

A sami to pociťujeme v praxi. Keď náš vzťah k Nepoškvrnenej ochladne, duchovne padáme. Satan to vie veľmi dobre, preto sa všemožne snaží oddeliť nás od mariánskej úcty. Podsúva hoc i najsvätejšie pobožnosti, ale aby to neboli pobožnosti k Nej, lebo vtedy si ľahšie poradí. Odovzdajme sa však bezhranične Nepoškvrnenej, nevytyčujme hranice lásky k Nej. A tak sa bude napĺňať to, čo je napísané vo Svätom písme: „... ona ti rozšliape hlavu a ty jej zraníš pätu“ (por. Gen 3,15). Diabol môže číhať iba dočasne, ale definitívny výsledok vždy bude: „Ona rozšliape.“

Veľmi vás teda všetkých povzbudzujem k tejto pobožnosti.

Sv. Maximilián M. Kolbe
(z príhovoru rehoľným spolubratom 25. apríla 1937)

URL adresa článku: https://christianitas.sk/o-poboznosti-k-neposkvrnenej/